

25 januari 2026

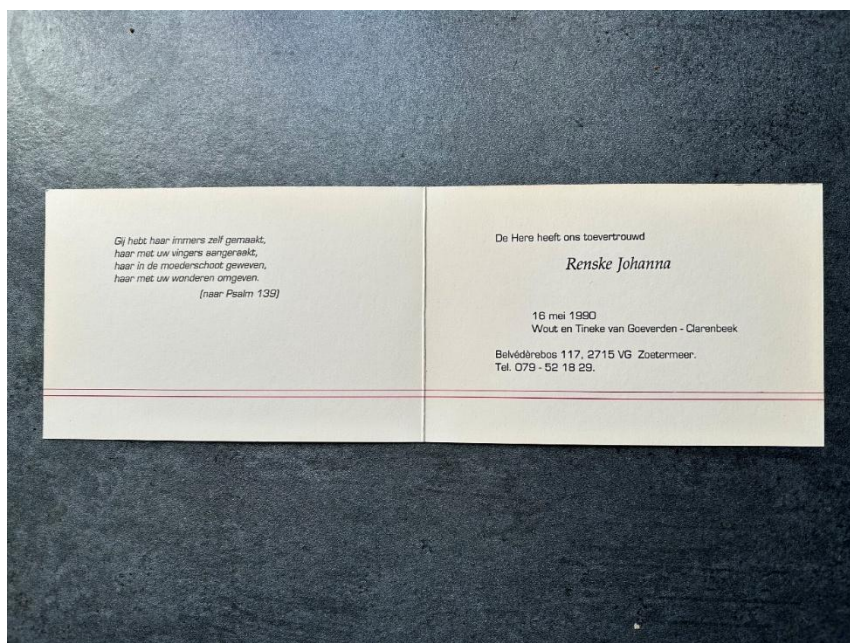
10 uur 'Wij van Zuid' de Regenboog

Voorgangers: Gerda Vooijs en Tineke van Goeverden

Schriftlezing: Psalm 139 vers 1 t/m 18

Overdenking

Gerda en ik kwamen in de kerstvakantie bij elkaar om deze dienst voor te bereiden. Dat begint, zo hebben we geleerd in de cursus, met het kiezen van de Bijbeltekst waar we het over willen hebben. Maar uit die hele Bijbel, welke tekst kies je dan? We dachten: 'laten we maar eens beginnen met het leesrooster van de PKN.' En we keken welke teksten daar voor deze zondag werden voorgesteld. Het waren er vier en meteen dacht ik: 'Ik weet het al. Het wordt psalm 139!' En waarom? Dat is de psalm die voor mij onlosmakelijk verbonden is met de geboorte van onze kinderen.

Op het geboortekaartje van de oudste, Renske, hebben we een parafrase van couplet 7 van de berijmde versie gezet. En ook op de andere drie geboortekaartjes staat die psalm. Tenminste, dat dacht ik, maar dat was helemaal niet zo. Psalm 139 bleek slechts op één van de drie andere geboortekaartjes te staan, op de twee andere stonden andere psalmen. Dat neemt niet weg dat ik heel graag wilde weten wat psalm 139 mij nu, ruim 35 jaar later, te zeggen heeft. En dat wil ik graag met u delen.

Voor de geboortekaartjes hadden Wout en ik met name geput uit wat staat in de verzen 13, 15 en 16. Daar staat dat God ons heeft gemaakt vanaf het allereerste begin in de schoot van onze moeder. We begonnen daar als een klein klompje cellen en Hij heeft vorm aan ons gegeven. Dat was destijds voor mij de kern van deze psalm. Maar nu is dat voor mij niet meer het belangrijkste uit deze psalm.

In deze hele psalm spreekt David tot God. Maar wat David hier tegen God zegt, zou ik ook kunnen zeggen en ik hoop dat het ook voor u geldt. Ik wens u toe dat ook u van harte tegen God kunt zeggen wat hier staat. Ik lees hier dat God mij volledig kent. Dat betekent dat alles wat ik denk, of waar ik bang voor ben, of wat ik graag zou willen, of juist niet wil, of wat voor mij belangrijk is, dat God dat allemaal al weet. God weet al precies wat mij bezig houdt of waar ik me druk om maak. Of waar ik me voor schaam. En dat geeft rust!

Dat geeft vertrouwen. Ik mag vol vertrouwen leven. Ik hoef me niet beter voor te doen dan ik ben, want God kent mij al precies zoals ik ben. En dan denk ik: hoe kan dat nou? Er zijn zoveel mensen op deze aarde. Hoe kan het nou dat Hij van al die mensen ook nog precies mij kent? Ik heb, eerlijk gezegd, geen idee! Ik kan alleen maar zeggen wat er in vers 6 staat: "Wonderlijk zoals U mij kent, het gaat mijn begrip te boven".

Ik kan me overigens goed voorstellen dat het iets beangstigends heeft: de gedachte dat God je altijd ziet en kent en alles van je weet, waar je ook bent of wat je ook doet. Als je de verzen 7 tot en met 9 leest: hoe kan ik aan Gods aandacht ontsnappen? Waar ik ook naar toe ga (hemel, dodenrijk of voorbij de verste zee), overal is God. Ik moet nu denken aan die afbeelding die je wel eens in oude kerken ziet: zo'n driehoek met een oog erin.

Hier ziet u de afbeelding van het alziend oog in de koepel van de Sint Janskathedraal in Den Bosch. Word je daar nou vrolijk van, van de gedachte dat God je altijd in de smiezen heeft? Nou, eigenlijk wel! Want God die mij ziet en kent, aanvaardt mij zoals ik ben. Ik lees namelijk nergens in deze psalm dat God mij volledig kent en mij daarom eens flink de les zal lezen. Of dat Hij mij zal straffen, omdat ik steeds weer dingen verkeerd doe of hardnekkig de fout in ga. Ik lees juist dat God mij volledig kent en mij wil beschermen: Hij omsluit mij, van achteren en van voren. En daarom word ik dus blij van dat oog!

Als ik van Hem probeer weg te vluchten, ver weg, dan leidt zijn hand mij en houdt zijn rechterhand mij vast. Sterker nog: als ik mij voor Hem wil verstoppen ('laat het maar donker zijn'), dan zorgt God dat het licht wordt. Hij kent ons volledig en we zijn goed genoeg zoals we zijn, zoals ook de discipelen geroepen werden zoals ze waren. God laat ons niet in het donker zitten. Hij is geen bedreiging, maar Hij wil ons beschermen en helpen. Zelfs als wij niet in Hem geloven, gelooft Hij nog steeds wel in ons. En omdat Hij ons vanaf ons allereerste begin al kent, ziet Hij zelfs mogelijkheden in ons die we zelf nog niet kennen. Lied 833 verwoordt dat prachtig: 'Neem mij aan zoals ik ben, wek in mij wie ik zal zijn, druk uw zegel op mijn hart en leef in mij.' God wekt in ons wie wij zullen zijn. Dat geeft mij een groot vertrouwen!

Amen.